

[Hans Knudsen.]

stillet et enkelt ændringsforslag, som medfører en egentlig ændring af det oprindelige forslag; Det er ændringsforslag nr. 3, hvorefter loven skal træde i kraft straks og ikke som efter det oprindelige forslag til 1. april. Denne hurtigere ikrafttræden hænger sammen med den nye bestemmelse i § 3 om skattepligtens ophør ved bortrejse fra landet, og da en lignende bestemmelse for statskatternes vedkommende træder i kraft ved ligningslovens vedtagelse, er det kun naturligt, at disse bestemmelser følges ad.

Ændringsforslag nr. 1 er en teknisk konsekvens af de nye eftergivelsesregler, og både ændringsforslag nr. 1 og nr. 3 er tiltrådt af hele udvalget.

Derimod er der ikke enighed i udvalget om ændringsforslag nr. 2, som betegner en udvidelse af bestemmelserne om lønindeholdelse. Under udvalgsarbejdet blev der, som det fremgår af betænkningen, drøftet den mulighed, at der, når man nu skulle ændre disse lønindeholdelsesbestemmelser, da blev givet adgang til tilbageholdelse i løn i form af drikkepenge og i visse tilfælde også i hustruløn. Disse forhandlinger i udvalget har foranlediget indenrigsministeren til at stille ændringsforslag nr. 2. Dette ændringsforslag tiltrådtes af udvalgets flertal, medens mindretallet, venstres og de konservatives medlemmer af udvalget, bebudede, at de ville afholde sig fra at stemme. På mit partis vegne vil jeg meget gerne anbefale ændringsforslag nr. 2. Når vi nu engang har disse tilbageholdelsesregler — og det må vi jo have — er det urimeligt, at der hidtil ikke har været mulighed for at tilbageholde i løn i form af drikkepenge, i pensionsindtægter og i hustruløn.

Jeg har i hvert fald lov at gå ud fra, at de mennesker, der oppebærer deres indtægter i form af drikkepenge eller pensioner, gennemgående ikke er dårligere skattebetalere end alle andre, men på den anden side er de vel heller ikke bedre; derfor bør de også være underkastet tilsvarende bestemmelser som lønmodtagere. Der er faktisk ikke nogen rimelig grund til, at tilbageholdelsesbestemmelsen ikke skal gælde også for dem, og vi er derfor enige med den højtærede indenrigsminister i, at disse bestemmelser om lønindeholdelse i drikkepenge og

pensionsindtægter bør medtages nu, da bestemmelserne revideres.

Også tilbageholdelsesretten i hustruindtægt bør tages med, så der kan opnås ligestilling med andre lønindtægter. Jeg havde hellere set, at vi kunne have truffet en ordning, så tilbageholdelsen i hustruens løn kunne begrænses til dækning af restancerne for de skatter, der faldt på hustruindtægten alene. Vi har imidlertid måttet bøje os for de tekniske vanskeligheder, dette ville medføre; til gengæld er bestemmelsen her udformet således, at der af hustruens løn kun kan tilbageholdes indtil 20 pct., og det er en betingelse for en sådan tilbageholdelse, at særlige omstændigheder ikke efter kommunalbestyrelsens skøn taler herimod.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale at stemme også for dette ændringsforslag. Jeg har fået den opfattelse, at venstres og de konservatives medlemmer af udvalget ikke er direkte modstandere af disse bestemmelser, men blot har ønsket længere betænkningstid eller forhandlingstid; det finder vi ikke der er grund til. Det vil være det rigtige nu, da bestemmelserne er til revision, også at få disse forhold ordnet.

Endelig skal jeg afvise de tre uden for betænkningen af kommunisterne stillede ændringsforslag. De to første er, så vidt jeg kan se, gamle kendinge, medens det tredje går ud på helt at udelade forhøjelserne af tilbageholdelsesprocenterne. Det må vi naturligvis afvise alene af den grund, at de nuværende tilbageholdelsesprocenter er så lave, at de faktisk kun rammer de små skatteydere; det er over for de større indkomster, vi har brug for de højere tilbageholdelsesprocenter.

Med disse ord skal jeg anbefale de i betænkningen stillede ændringsforslag og indstille de uden for betænkningen stillede ændringsforslag til forkastelse.

Alfred Jensen: Vi kan være enige med indenrigsministeren i, at loven vedrørende personlig skat til kommunen trængte til at blive ændret, men vi mener just ikke, at det har været de rette steder, den højtærede minister har sat ind. Det gjorde jeg opmærksom på ved første behandling, og jeg havde håbet, at der havde været mere lydighed over for de tanker, jeg fremsatte, end jeg